



ת"פ 5320/01/16 - מדינת ישראל נגד איסמעיל אלבשיש - בעצמו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 5320-01-16 מדינת ישראל נ' אלבשיש

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד דנית שושן
נגד

איסמעיל אלבשיש - בעצמו

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד מירב נוסבוים

הכרעת דין

פתח דבר

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של סיוע לקבלת נכסים שהושגו בפשע- עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

כנטען בכתב האישום, כיממה טרם מועד האירוע, נפרץ בית המתלוננים בהוד השרון, ובין היתר נגנב רכבם (להלן: "הרכב הגנוב"). בהמשך אותר הרכב הגנוב ברחוב שלמה המלך בהוד השרון. באותן הנסיבות, ביום 12.11.15, בשעה 19:00 לערך הגיע הנאשם לרחוב שלמה המלך, נהוג ברכבו מסוג דהייטסו יחד עם אדם אחר שזהותו לא ידועה למאשימה. הנאשם התקרב בנסיעה איטית בסמוך לרכב הגנוב וכשחלף עליו, אורותיו הבהבו. לאחר כן שב וחזר למקום, האחר ירד מהרכב, פתח את דלת הרכב הגנוב באמצעות מפתחות שהיו ברשותו, הניע את הרכב והחל בנסיעה. בשלב זה, הגיעו כוחות משטרה למקום, ניסו לעצור את האחר שנמלט מהמקום ונעלמו עקבותיו ואת הנאשם. במעשיו אלו, סבורה המאשימה, שסייע לאחר בקבלת הרכב הגנוב.

המחלוקת המרכזית בין הצדדים, נוגעת לשאלת הקשר בין הנאשם לאחר שהניע את הרכב הגנוב במטרה להסיעו מהמקום. המאשימה, בהתבסס בעיקר על עדות התצפיתן השוטר רון טובים, עותרת להרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו. הנאשם מצדו, מאשר שנסע ברכבו במקום אך טוען כי אין לו כל קשר לאירוע וכי נקלע למקום בשל טעות בניווט בדרכו לקניון סמוך. הנאשם מכחיש כי הסיע ברכבו אדם אחר וכן כל קשר לרכב הגנוב.

בסיכומיה, עתרה המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד בני דורון, להרשעת הנאשם במיוחס לו על יסוד עדות התצפיתן וביקשה לדחות גרסתו השקרית והבלתי עקבית של הנאשם.



ב"כ הנאשם, עו"ד נוסבוים, עותרת לזיכוי הנאשם. לשיטתה, קשר העין בין התצפית לרכב הנאשם היה חלקי. עוד סבורה שהתנהגות הנאשם ושיתוף הפעולה עם השוטרים מחזקים גרסתו לנוכחות תמימה במקום ועמדה על מספר מחדלי חקירה שנפלו לטענתה בתיק, ובין היתר העדר בדיקת הימצאותו של כסא בטיחות ברכב הנאשם, הימנעות מביצוע בדיקות לאיתור מצלמות ומבדיקה לעומק של גרסת הנאשם ע"י זימון מעבדו לעדות.

סקירת עדויות התביעה

העדויות המרכזית בתיק הינה כאמור עדות **הבלש רון טובים**, שהוצב במהלך אותו היום במשימת תצפית על הרכב הגנוב. הבלש סיפר בעדותו וכעולה מדו"ח הפעולה שערך (ת/4), כי ביום האירוע בשעות הצהריים, לאחר שדווח למשטרה ע"י חברת איתוראן על מיקום הרכב הגנוב ברחוב שלמה המלך 3 בהוד השרון התמקם, החל משעה 13:15 בעמדת תצפית דרומית לרכב- בדירת גן בחלקו הדרומי של בית מס' 2 ברחוב (ת/5 ומפת המקום- ת/6). בשעה 19:05, הבחין ברכב הנאשם מסוג דייהטסו מ.ר. 19-531-33 מתקדם באיטיות רבה לאזור הרכב הגנוב ובו ישובים שניים צעירים. כאשר חלף רכב הנאשם את הרכב הגנוב, הבחין שאורות הרכב הגנוב הבהבו. הרכב המשיך בנסיעה, ביצע סיבוב פרסה ונעצר 20 מ' דרומית מהרכב הגנוב. דקה לאחר מכן, הבחין באדם יורד מרכב הנאשם, נכנס לרכב הגנוב, מניעו, מדליק אורות הרכב ומתחיל בנסיעה לאחור. בשלב זה, רץ לעבר הרכב הגנוב, פתח את דלת הנהג ותוך שהרכב בנסיעה, ניסה לעוצרו. האחר המשיך בנסיעה, הדף את הבלש מחוץ לרכב ונאבק בו, בהמשך הצליח האחר להשתחל מחוץ לרכב, נמלט ונעלם.

בעדותו בבית המשפט הבהיר, כי מקום התצפית אפשר שדה ראייה נרחב לעבר הרכב והרחוב (עמ' 12). העד הסביר כי אורות הרכב הגנוב הבהבו כתוצאה מהפעלת שלט הרכב שהשתמש בו הנאשם או הנוסע ברכבו והוסיף שמדובר ברחוב בשכונה סגורה, שנוסעים בו בעיקר תושבי המקום. עוד הוסיף שכשניסה לעצור את האחר, לא היה לו קשר עין עם רכב הנאשם ולא הבחין שנעצר ושלל שימוש בכח כנגד הנאשם.

השוטר עמית חורי הבהיר בעדותו, שהגיע למקום עם **השוטר אלירן סאעת**, לאחר שהשוטר טובים דיווח על הגעת רכב ובו שני בני מיעוטים למקום וכי אחד מהם יורד מהרכב. השוטר חורי הוסיף וציין כי הנאשם נראה מאד לחוץ (ת/10) וכי נערך חיפוש מקיף ברכב.

השוטרים סאעת וחורי הסבירו כי לא שימשו תצפיתנים אלא תפקידם היה לעצור את הנאשם. הנאשם עצמו לא התנגד למעצרו ונשמע להוראות השוטרים. כאשר לשאלת ב"כ הנאשם האם הבחינו בכיסא בטיחות לתינוק מחובר למושב שליד הנהג, השיבו שאינם זוכרים.

חקירות הנאשם

הנאשם נחקר שלוש פעמים, בכל חקירותיו הכחיש המיוחס לו וטען כי נקלע למקום האירוע בשגגה, עקב טעות בניווט דרכו לקניון קרוב אליו ביקש להגיע לקנות לעצמו בגדים. בעדותו הראשונה, ת/15, שנגבתה ביום מעצרו 12.11.15 שעה 23:16 ע"י החוקר רפי סעדון, סיפר שסיים עבודתו כנהג משאית בשעה 17:00 בטייבה ושב לביתו אשר



בג'לוליה, ברכבו. הנאשם הסביר שרצה לקנות בגדים והסתבך בדרכו, עצר בדרך ושאל אדם שכיוונו בדרכו, אך בסופו של דבר הגיע למקום האירוע ושם נעצר. הנאשם טען כי לא הסיע אף אחד, במושב שליד הנהג היה מורכב כיסא בטיחות ובמהלך החיפוש השליכו אותו השוטרים לספסל האחורי. באשר לשתי פחיות שתיה ריקות מסוג אקסל- הסביר כי שתה טיפה מאחת הפחיות (שם, עמ' 3, ש' 72). בחקירתו השנייה, ת/16, מיום 15.11.15 שנגבתה ע"י החוקר בני נחמן (ההודעה הוגשה בהסכמה), שמר הנאשם על זכות השתיקה ולא השיב לאף אחת מהשאלות הרבות שנשאל. חקירתו האחרונה, ת/1, נגבתה ע"י החוקרת אורית פלד ביום 17.11.15. בחקירתו השיב הנאשם לכל השאלות הקשורות לאובדן מכשיר הטלפון שלו יום לפני האירוע אך המשיך בשתיקתו ולא השיב על שאלות הקשורות לגופו של האירוע נשוא החקירה.

יצוין, כי בחקירתו האחרונה עלה עניינה של שיחה שהוקלטה במכשיר הטלפון של אשת הנאשם ובה נשמע לכאורה מעבידו בשם חמאד משוחח עימו בסמוך למועד האירוע ומבקש ממנו לאסוף אחר. ב"כ הנאשם התנגדה להשמעת ההקלטה, בין היתר מאחר שאשת הנאשם אינה יכולה לשמש כעדה נגדו. עוד התברר, כי השיחה המוקלטת אבדה ואינה מצויה בחומר החקירה. בהחלטתי (פרו', עמ' 9), מצאתי לאפשר חקירה מוגבלת של הנשוא. כבר עתה אציין, כי בהמשך העלה הנאשם בעדותו וביוזמתו סוגיה זו.

עדות הנאשם

בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על גרסתו, לפיה נסע לקנות בגדים בקניון בצומת ירקון, מאחר שלא יודע קרוא וכתוב, עצר וביקש מאדם הדובר את שפתו לכוונו אך טעה בדרכו והגיע לזירת האירוע. עוד הסביר ששתק בחלק מחקירותיו מאחר שהחוקר נחמן איים עליו שלא יראה את משפחתו והחוקרת פלד סירבה לאפשר לו להיוועץ עם עו"ד. הנאשם הוסיף כי גם בדיון הארכת המעצר לא שוחח עם בא כוחו וכי לא נכח כלל בדיון עצמו.

חקירתו הנגדית התמקדה בעיקר בבחינת עומק של גרסתו. הנאשם נשאל שאלות רבות על סדר יומו, תוואי נסיעתו ושיחותיו באותו היום. הנאשם הסביר שעבד באותה עת כנהג משאית, מדי יום אסף את מעבידו ממחסום קלקיליה ובליווי והכוונתו הסיע ופרק סחורות ממשאיתו. הנאשם הוסיף והסביר, כי אינו יודע קרוא וכתוב ועל כן תמיד נוסע בלוויית אחר, אם זה מעבידו או רעייתו (פרו', עמ' 14, ש' 15-18). באשר לסדר יומו ביום האירוע סיפר, כי סיים עבודתו בשעה 17:00, חזר לביתו והתקלח (פרו', עמ' 17). בהמשך נסע לתחנת הדלק הסמוכה, פגש חברים ותכנן לנסוע לבדו לקנות בגדים בקניון. הנאשם נשאל שאלות רבות באשר למסלול נסיעתו אך לא ידע להשיב ולא ידע להסביר כיצד הגיע לרחוב בו נעצר, שהינו צדדי ואינו סמוך לקניון.

עניין חשוב נוסף שעלה בעדותו הוא שיחת טלפון שקיבל ממעבידו בעת שהיה בביתו. הנאשם הסביר, כי בעודו התקלח, התקשר מעבידו ושוחח עם רעייתו וזה מסר לה כי "**בן אדם מחכה לו**" (פרו', עמ' 17, ש' 6). לטענת הנאשם, התעלם מבקשת מעבידו ויצא לפגוש חבריו בתחנת הדלק. "**סיימתי את העבודה**"- הסביר "**הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה**" (שם, ש' 12). באשר לאחר שממתין לו לכאורה שיסיעו, הוסיף "**שיחכה, מה אכפת לי, אני סיימתי את העבודה, אני לא עובד אצלו מונית**" (שם, ש' 14). כשנשאל מדוע לא עשה כבקשת מעבידו, השיב- "**אני רוצה לזלזל בבעל בית שלי. מה הבעיה?**" (שם, ש' 21) וכי לא התקשר אליו כלל לעדכנו כי כך החליט. בהמשך חקירתו, שינה גרסתו ואישר כי התקשר למעבידו וזה חזר לפניו על בקשתו (פרו', עמ' 19, ש' 29-31). עוד נשאל על סתירות שעלו מול דברי רעייתו



באשר לתוכן השיחה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי הראיות בתיק, טיעוני הצדדים ובחנתי כלל הסוגיות הנדרשות, מצאתי לקבוע כי המאשימה עמדה בנטל להוכיח אשמת הנאשם במעשה המיוחס לו.

הראיה המרכזית בתיק הינה עדותו המקצועית והאמינה של השוטר רון טובים. השוטר טובים הוצב במשימת תצפית על הרכב הגנוב וכך עשה במשך שעות עד הגיע רכב הנאשם. הבלש הסביר בעדותו, והדברים מפורטים בבהירות גם בדו"ח הפעולה שערך, כי לאחר קבלת דיווח על מיקום הרכב הגנוב, התמקם בנקודת תצפית הסמוכה לרכב הגנוב ומאפשרת שדה ראייה רחב וברור על הרכב והרחוב כולו. כזכור, אין מדובר ברחוב רחב וסואן, אלא רחוב צדדי בשכונה שקטה שנוסעים בו בעיקר תושבי השכונה. לאחר מספר שעות, שאפשרו לבלש לבחון בפועל התאמת מיקום ישיבתו למטרת התצפית, הבחין ברכב הנאשם ובו ישובים "שניים בני מיעוטים צעירים".

מספר נתונים שמסר מלמדים על **קשר הדוק בין הגעת רכב הנאשם למקום והרכב הגנוב:** ראשית הדגיש הבלש כי בהגיע הנאשם ברכבו למקום חניית הרכב הגנוב האט נסיעתו. לא נטען לכל סיבה אחרת להאטת מהירות הנסיעה במקום זה. שנית, ובענייננו הנתון המהותי ביותר - בעת שחלף רכב הנאשם על פני הרכב הגנוב, הבהבו אורות הרכב הגנוב. המסקנה המתבקשת היא שהנאשם או האחר שהסיע ברכבו הצטיידו מראש בשלט הרכב הגנוב ועשו בו שימוש כדי לבדוק התאמתו וכן כדי לפתוח את דלתות הרכב, שבבדיקה מקדימה שביצע הבלש היה נעול (ת/5). שלישית, נסיעת הנאשם עד קצה הרחוב וחזרתו לכיוון חניית הרכב הגנוב, מחזקת אף היא את המסקנה כי כוונתו הייתה לאפשר לאחר לרדת מרכבו בסמוך לרכב הגנוב ולראייה שניות לאחר מכן, כבר היה האחר ברכב הגנוב ולולא התערבות השוטרים היה משלים משימתו ונוטלו מהמקום. עדותו של הבלש בנקודה זו, כמו גם עדותו כולה, הייתה ברורה, בהירה ואינה מותירה כל מקום לספק. לא הוצג לפניי כל טעם שיש בו כדי לערער מהימנות עדות הבלש ואף לא גרסה חלופית שיש בה כדי להסביר הכיצד אחר הגיע למקום ונכנס לרכב הגנוב, בו בזמן שהנאשם נסע ברכבו בסמיכות לאותו הרכב.

יש לזכור כי השוטר לא הבחין במעשי השניים אקראית אלא הוצב במקום, במסגרת תפקידו, כתצפיתן על הרכב הגנוב, בעוד כח הסיוע המורכב מהשוטרים סאעת וחורי, ממוקם בסמוך ונכון לפעול במהירות בהתאם לקריאה וכך עשו במשך שעות (עדות סעאת, עמ' 17, ש' 1-6). ממפת האזור (ת/6) ניתן להיווכח כי מיקום התצפית אפשר לשוטר טובים קשר עין רציף עם הנעשה ברחוב, בדגש על אזור חניית הרכב הגנוב. השוטר טובים אף דיווח לכח הסיוע, השוטרים חורי וסעאת, בזמן אמת, על הגעת רכב ובו שניים למקום וכניסת האחר לרכב הגנוב (ת/10).

מטעמים אלו, על יסוד עדויותיהם המהימנות של השוטרים טובים, חורי וסאעת, מצאתי לאמץ גרסת המאשימה, כי הנאשם הגיע ברכבו ביחד עם אחר במטרה ליטול את הרכב הגנוב מהמקום.

גרסת הנאשם, מנגד, אינה ראויה לאמון. טענתו, כי הגיע למקום בשגגה ולאחר שטעה בדרך אינה אמינה ואינה מתיישבת עם יתר הממצאים בתיק. הנאשם הציג עצמו בעדותו כמי שאינו נוהג ברכב ללא לוויית אחר, שאינו יודע קרוא



וכתוב ואף לא להתנהל בכבישי הארץ ועל כן נוסע **תמיד**, כהגדרתו הוא (פרו', עמ' 14) עם מלווה, לרוב, מעבירו או רעייתו. הנאשם סיפר בחקירותיו, כי מטרת נסיעתו הייתה לקנות בגדים בקניון בצומת ירקון בואך פתח תקווה וכי נסע מישוב מגוריו, ג'לג'וליה לצומת ירקון. אין בגרסה זו כדי להסביר מדוע נעצר, בסופו של דבר, ברחוב צדדי בתוך שכונת מגורים בפאתי העיר הוד השרון. גם אם אקבל גרסתו כי נוסע ברגיל בהתאם להכוונת מעבירו חזקה על הנאשם שמשמש כנהג משאית שמכיר היכרות חלקית את כבישי הארץ המרכזיים. אין להבין מגרסתו מדוע אצה לו הדרך לעזוב את חבריו ובסוף יום עבודה, לצאת בגפו לקנות טרנינג בקניון מרוחק. יתרה מכך, אם זאת אכן הייתה מטרת נסיעתו, מדוע לא ביקש מאחד מחבריו, שישבו להנאתם לשתות קפה בתחנת דלק בסביבת מגוריו, להצטרף אליו?

הנאשם נשאל שאלות רבות בחקירתו הנגדית על מסלול נסיעתו וסדר יומו, תשובותיו היו ברובן מתחמקות ובלתי עקביות. הנאשם נכשל אף במתן הסברים לחיזוק סבירות גרסתו.

נקודה מהותית נוספת המעיבה על מהימנות הנאשם נוגעת לשיחת טלפון עם מעבירו, שהתקיימה סמוך ליציאתו את הבית ביום האירוע. דבר קיומה של שיחת טלפון בין מעביר הנאשם לרעייתו עלה בעדות החוקרת אורית פלד, שגבתה הודעת הנאשם ת/1 ואף חקרה את אשת הנאשם. החוקרת הסבירה בעדותה, כי אשת הנאשם השמיעה לה במהלך חקירתה שלוש שיחות, שניהל הנאשם עם אחר שהתברר כמעבירו במכשיר הטלפון השייך לה. שיחות אלו אף הועברו למכשיר הטלפון של החוקרת אך לא נשמרו ואף מכשיר הטלפון של אשת הנאשם, שנתפס על הנאשם בעת מעצרו, הושב לו. בשלב זה של המשפט, משעדות האישה כנגד בעלה הנאשם אינה קבילה, לא ניתן היה להעמיק בנקודה זו. אלא שבהמשך, במסגרת פרשת ההגנה, העלה הנאשם, בחקירתו הראשית ומיוזמתו עניין השיחה ותוכנה ועל כן אין כל מניעה לדון בסוגיה זו.

גרסת הנאשם בעניין זה התגלתה כרצופת סתירות ושקרים. הנאשם אמנם אישר בדבריו, כי המעביר ביקש ממנו לאסוף אדם אחר (עמ' 17) אך לא ניתן להאמין לטענתו שפעל בניגוד לבקשת מעבירו והתחמק ממנו בזלזול (שם, ש' 21). עוד הסתבך בשקרים באשר לתוכן השיחה בין מעבירו לרעייתו, הנאשם אמנם אישר כי אשתו דוברת אמת אך הכחיש גרסתה כי בקשת המעביר הייתה לאסוף אחר ולקבל ממנו כסף (פרו', עמ' 19, ש' 20-2). הנאשם אף הסתיר תחילה את דבר קיומה של שיחה בינו לבין מעבירו וטען כי זה דיבר רק עם רעייתו. רק בהמשך גרסתו ואולי מאחר שסבר כי תוכן השיחות ידוע למאשימה (עמ' 20, ש' 2) שינה גרסתו, אישר שהתקשר אליו וזה חזר לפניו על בקשתו לאסוף אדם אחר (פרו', עמ' 19). שקריו הבוטים של הנאשם בעניין זה מחזקים את ראיות המאשימה ומלמדים שלא בכדי ביקש להתחמק מתוכן השיחה ובקשת מעבירו לאסוף אדם אחר שממתין לו. הנאשם ידע היטב, כי אם יאשר שביצע את אשר ביקש ממנו מעבירו ניתן יהיה לקשור בין האחר שממתין לו לאותו אחר שהסיע ברכבו למקום חניית הרכב הגנוב.

טענתו הנוספת, לפיה לא נכח כלל בדיון הארכת המעצר שהתקיים בעניינו, אף היא פוגמת באמינותו. עיון בת/17, פרוטוקול הדיון במ"י 30128-11-15, מיום 13.11.15, שהתקיים לפני כב' השופט קרשן, מלמד כי הנאשם נכח בדיון שכלל חקירה ארוכה של ב"כ המשטרה על ידי בא כוחו דאז ומשמיט הבסיס לטענה תלושה זו.

לסיכום הדברים, הנאשם בגרסתו הבלתי אמינה, מרובת שקרים וסתירות מחזק ראיות המאשימה המצביעות, מעבר לכל ספק סביר, על מעורבותו בהעברת הרכב הגנוב לידי האחר.



אין כל מקום לבחון עתירתה החלופית של ההגנה לבחינת מודעות הנאשם לכוונת האחר. יוער, כי ב"כ המאשימה הציע בהגנותו לנאשם, בסיפא חקירתו, גרסה מרוככת, לפיה לא היה מודע לכך שאסף אחר לביצוע עבירה ולא ידע כי בכוונת האחר ליטול את הרכב הגנוב מהמקום, אלא שהנאשם הכחיש אף דברים אלו ועמד על גרסתו שאין לו כל קשר לאחר או לרכב הגנוב. בנסיבות אלו, אין כל מקום ללכת לקראת הנאשם ולהניח לטובתו, כי לא היה מודע לתכנית האחר. אעיר כי התנהלות הנאשם והאחר בזירת הארוע אף היא מלמדת על מודעות למעשי האחר - איתות בשלט הרכב הגנוב מתוך רכבו של הנאשם, חזרתו למקום חניית הרכב וירידת האחר מהרכב לצורך נטילתו מהמקום.

הנאשם אמנם לא נמלט מהמקום אלא פעל בהתאם להנחיות השוטרים ושיתף עימם פעולה, אך לא מצאתי בהתנהלותו זו, כדי ללמד על תום ליבו.

באשר לטיעוני ההגנה על מחדלים שנפלו בחקירת התיק - אינני סבורה שהיה מקום לתור אחר מצלמות שהוצבו במקום הארוע שעה שהוצב במקום שוטר תצפית. ניתן אמנם היה לבצע בדיקות פורנזיות ברכב הנאשם והרכב הגנוב ולו כדי לנסות לאתר את האחר שנמלט אך אין באי ביצוע בדיקות אלו כדי לפגום בעוצמת ראיות המאשימה. באשר לכיסא הבטיחות שלטענת הנאשם הורכב על כסא הנוסע שליד הנהג, נכון היה שהשוטרים התייחסו לעניין זה אך משלא עשו כן קיים קושי ליתן משקל לטענה זו ואין היא פוגעת במשקל מסקנתי בדבר המצאות אחר ברכב הנאשם בהגיעם למקום הארוע.

עוד אינני מקבלת טענת הנאשם, כי שמר חלקית על זכות השתיקה, בשתיים מחקירותיו, ת/1 ו-ת/16, מאחר שהשוטרים איימו עליו שלא יראה את ילדיו. ככל שנטען היה שהדברים נאמרו בחקירתו הראשונה, טרם החלטה על מעצרו יכול שהיה בהם היגיון אבל בשלב מתקדם יותר של חקירתו, כשכבר נועץ עם בא כוחו ומעצרו הוארך מכח החלטת בית המשפט דומה כי החלטתו לשתוק ולא להשיב לשאלות שנגעו להתנהלותו בארוע עצמו נבעה מחוסר רצונו לסבך את עצמו ופועלת לחובתו.

חסד עשתה עמו המאשימה משבחרה להגיש כנגדו כתב אישום בגין עבירה של סיוע לקבלת נכס שהושג בפשע. התמונה הראייתית אפשרה הרשעתו גם במספר חלופות חמורות יותר. **משאלו הם פני הדברים, על יסוד הטעמים המפורטים לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו - סיוע לקבלת נכסים שהושגו בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק.**

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, במעמד הצדדים